

gå ind og lave en beskrivelse af rådighed for mennesker med nedsat erhvervssevne. Det er jo en af grundene til, at det ikke er et forslag, der kommer fra arbejdsministeren.

Så siger vi: Jamen så kan man så give vedkommende nogle rettigheder i det sociale system. Men hvorfor er de så ikke lige så vidtgående som i arbejdsmarkedssystemet? En af grundene er jo, at det har elementer af et forsikringsystem i sig, i hvert fald at man indbetaler, optjener, og at man skal have et job først, og det skal man have en vis periode, inden man har ret til dagpenge. Så her kan vi jo sige, at man i hvert fald kommer ind og får retten til ledighedsydelsen. Så er det klart, at nogle af dem, der får det, har haft et job i arbejdsmarkedssystemet.

Men det andet problem er jo, at vi laver et nyt parallelt system i det sociale system. Vi laver et parallelt ydelsessystem til kontanthjælpssystemet, og det er jo i virkeligheden meget betænkeligt, at man hele tiden laver nye systemer og nye knopskydninger. Hvis man så oven i købet laver det af længere varighed, så man får et helt regulært parallelsystem, som oven i købet er bedre end kontanthjælpssystemet, risikerer man også at få et pres fra dem, der er på kontanthjælp, der siger: Jamen hvorfor kunne vi så ikke komme over i det system eller få noget tilsvarende? Hvis man går længere, end vi er gået her i forslaget, jamen så trækker det nogle nye problemer med sig.

Jeg siger selvfølgelig ikke, at jeg ikke er villig til at diskutere de spørgsmål, der er rejst. Det er jeg selvfølgelig, men jeg prøver bare at forklare, hvorfor forslaget ser ud, som det gør. Jeg håber selvfølgelig på, at det i sig selv vil være det fremskridt, som jo heldigvis, tror jeg, alle ordførere var enige i.

Villy Søvnald (SF):

Jeg tror, det her ender med at blive en god dag. Hvis man tæller de ordførerindlæg, der har været, sammen, kan man sige, at et flertal jo har erklæret sig enig i, at vi skal gå hele vejen, og det kommer ud i nogle små bøger bagefter, hvor man kan tjekke, hvad folk har sagt, hvis man skulle have glemt det, altså der er villighed til at gå videre end lovforslaget.

Ministerens har jo tidligere i dag vist sin gode vilje til at lytte til, hvad Folketinget siger. Det er altid klogt af en minister, og jeg opfattede ministerens bemærkninger på den måde, at ministeren i virkeligheden ikke er så ked af, at

Folketinget er dristigt og er villigt til at gå videre. Jeg synes oven i købet, at ministeren så glad ud under ordførertalerne, hvor ordførerne gav udtryk for, at de godt vil gå videre.

Men så er det ligesom i de gamle folkeeventyr, at der er alle de hjælpere, og så er der modstandere. Jeg hørte ministeren sådan, at der som i folkeeventyrene var tre modstandere. Den ene var rådighedsproblemet. Jeg kan godt forstå, at det ud fra en teoretisk betragtning er et problem, men jeg kan ikke forstå det i virkelighedens verden, fordi fleksjobbere er en gruppe, der er så nøje afgrænset, at det ikke behøver at få afsmittende virkninger ind i det store arbejdsmarkedssystem. Det forstår jeg godt frygten for, at det skulle få, og det ville være farligt, hvis vi ikke stod med en præcist afgrænset gruppe. Men her står vi lige præcis med en præcist afgrænset gruppe.

Så var der en diskussion om arbejdsministeren eller socialministeren. Det synes jeg ikke Folketinget skal blande sig i. Vi er så heldigt udstyret, at vi har én regering, vi henvender os til, og derefter har regeringen, ved jeg, et koordinationsudvalg. Så jeg er meget tryk ved som folketingsmedlem at se, at når Folketinget vedtager noget, så finder ministrene ud af det.

Så var ministeren for det tredje en smule bekymret over, at der kunne blive et for stort pres i retning af fleksjob. Det forstår jeg ikke helt. Hvis det er rigtigt, at regeringen stadig har en målsætning, der hedder 50.000 fleksjob, så er der faktisk brug for at etablere en situation, hvor der er pres i retning af fleksjobbene. Ellers lykkes den målsætning ikke.

Men alt i alt tror jeg, at socialministeren er utrolig glad for på det her punkt at blive hjulpet videre af Folketinget, og det synes jeg, vi skal hjælpe med.

Jette Gottlieb (EL):

I forlængelse af de betragtninger, som hr. Villy Søvnald kom med, vil jeg oven i købet tilføje, at det forekommer mig, at ministerens indlæg her i anden runde egentlig punkt for punkt påviste, hvorfor det var nødvendigt at gå videre, hvordan man kunne gå videre, og specielt hvilke faldgruber der var i det. Så jeg kan ikke se rettere, end at arbejdet er gjort. Det ser ud som om, at vi her har en sag, hvor der vil være klare muligheder for at sikre nogle lønmodtagerrettigheder også for de mennesker, som arbejder i fleksjob.